

29.6.2026

Dnro 1222/03.04.04.04.19/2025

Asia Valitus ympäristönsuojelulain mukaisessa hallintopakkoasiassa

Valittajat Raimo Käpynen ja Helena Käpynen

Vastapuoli Minttu Mäkinen

Päätös, josta valitetaan

Hämeenkyrön elinympäristölautakunnan lupajaosto 3.9.2025 § 70

Asian aikaisemmat vaiheet

Valittajat ovat ainakin 12.4.2022, 6.10.2022 ja 30.1.2023 toimittaneet Hämeenkyrön elinympäristölautakunnan lupajaostolle kirjelmän, jossa on vaadittu ympäristönsuojeluviranomaista ryhtymään toimenpiteisiin kiinteistöillä Käkimäki 108-416-2-151 ja Pajulahti 108-416-2-162 harjoitettavan hevosenpitotoiminnan osalta. Kirjelmissä on vaadittu muun ohella, että hevostenpitotoiminta lopetetaan ja pyydetty toimenpiteitä laitumena käytetyltä pellolta ojien kautta vesistölle aiheutuvien haittojen, lannan käsittelyn sekä toiminnasta aiheutuvien naapuruussuhde- ja viihtyvyshaittojen, kuten haju-, ääni-, valo- sekä kärpäshaittojen osalta.

Hämeenkyrön kunnan elinympäristölautakunnan lupajaosto on päätöksellään 17.1.2024 § 3 päättänyt, että hevosenpitäjän tekemät toimet lannan keräämiseksi kiinteistöillä Käkimäki ja Pajulahti ovat annetun selvityksen perusteella riittävät, eikä uhkasakon asettamisvaihetta jatketa.

Vaasan hallinto-oikeus on päätöksellään 5.3.2025 numero 241/2025 kumonnut elinympäristölautakunnan lupajaoston päätöksen ja palauttanut asian lupajaostolle uudelleen käsiteltäväksi.

Valittajat ovat toimittaneet Hämeenkyrön elinympäristölautakunnan lupajaostolle 9.3.2025 uuden vaatimuskirjelmän hevostenpitotoiminnan lopettamiseksi.

Valituksenalainen päätös

Hämeenkyrön elinympäristölautakunnan lupajaosto on hylännyt vaatimukset, jotka koskevat hevostenpitotoiminnan lopettamista.

Päätöksen perusteluja

Viitaten ympäristönsuojelulain 181 §:ään sekä pykälää koskeviin lain esitöihin (HE 214/2013 vp) Hämeenkyrön elinympäristölautakunnan lupajaosto on todennut, ettei ympäristönsuojelulain 181 § sovellu kyseessä olevaan toimintaan.

Asiassa saadun aikaisemman selvityksen sekä Vaasan hallinto-oikeuden uudelleenkäsittelyyn palauttamisen jälkeen saadun selvityksen perusteella toiminnasta ei olla havaittu aiheutuvan sellaista ympäristön pilaantumista, että hevostenpitotoimintaa olisi sen perusteella syytä lakkauttaa.

KVVY:n toimesta tehtyjen vesistönäytteiden, jotka on suoritettu 2023, 2024 ja 2025 on havaittu, että mikrobipitoisuudet, jotka voivat indikoida ulosteperäisestä saastumisesta ovat olleet vuosittain matalat.

Mikrobipitoisuuksien osalta ei ole syytä epäillä, että hevostenpitotoiminta kiinteistöllä Käkimäki aiheuttaa ulosteperäistä saastumista Pajulahden ojaan tai uimarannalle. Fosforipitoisuudet ovat vuosittain olleet rehevien vesien tasolla (20–50 µg/l). Typpipitoisuudet ovat vuosittain olleet humusvesille tyypillisellä tasolla (400–800 µg/l). Vesi.fi -sivuston mukaan Mahnanselän, johon Pajulahtikin kuuluu, vesi on luonnostaan humuspitoista, joten hevostenpitotoiminnasta ei otettujen näytteiden perusteella ole aiheutunut myöskään poikkeuksellista rehevöittävää kuormitusta. Pajulahden ja Mahnanselän lähivaluma-alueella on vesi.fi -sivuston mukaan runsaasti peltoja, jotka kuormittavat vesistöä. Hevostenpitotoiminta yksistään ei aiheuta merkittävää pistemäistä kuormituslähdettä Pajulahteen eikä vesinäytteiden tulosten perusteella hevostenpitotoimintaa ole perusteltua lakkauttaa. Hevosten ulkotarha sijaitsee lähimmästä vesistöstä eli Pajulahdesta noin 150 metrin etäisyydellä. Hevosten kesäkäytössä oleva laidunalue sijaitsee lähimmillään noin 60 metrin etäisyydellä Pajulahdesta. Ei ole todennäköistä, ottaen huomioon kaksi hevosta ja tarhojen etäisyyden lähimmästä vesistöstä, että hevostenpitotoiminta aiheuttaa merkittävää vaikutusta Pajulahteen.

Kiinteistöllä Käkimäki ja Pajulahti on tehty tarkastuksia useaan otteeseen vuosina 2023, 2024 ja 2025 (tarkastuskertomukset 23.5.2022, 28.7.2022, 22.11.2022, 13.12.2022, 22.11.2023, 12.5.2025). Kahta tarkastusta (19.5.2022 ja 9.2.2023) lukuun ottamatta, ei ole havaittu merkkejä lannan keräämättömyydestä kiinteistöillä Käkimäki tai Pajulahti. Kiinteistöille on lisäksi vuosien aikana tehty valvontaeläinlääkärin toimesta neljä tarkastusta, joiden tarkastuskertomuksien perusteella ei olla havaittu puutteita hevostenpitotoiminnasta ja hevosten ulkoilualueet on todettu siisteiksi. Tarkastusten havaintojen perusteella ei voida tehdä johtopäätöstä, että lantaa ei olisi kerätty neljän vuoden aikana. Myöskään lannan keräämättömyyteen perustuen ei voida hevostenpitotoimintaa lakkauttaa. Lannan keräämisestä on pyydetty tietoja ja kirjanpitoa hevostenpitäjältä useasti vuosien 2023–2025

aikana. Lannan keräämiseen liittyen on vireillä oma hallintoasiansa ja lannan sijoittamispaikka tutkitaan erikseen.

Elinympäristölautakunnan lupajaosto on viitannut eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 ja 2 momentteihin. Kyseessä olevat kiinteistöt Käkimäki ja Pajulahti sijaitsevat taajama-alueen ulkopuolella haja-asutusalueella. Käkisaaren alueella on useita hevostiloja lähellä kyseessä olevaa kiinteistöä. Hevostenpitotoimintaa alueella voidaan pitää tavanomaisena ja haja-asutusalueelle kuuluvana toimintana. Vireillepanijoiden kiinteistön raja sijaitsee noin 90 metrin päässä tilalla pidettävien hevosten ympärivuotisesta ulkotarhasta. Vireillepanijoiden kiinteistön raja sijaitsee lähimmillään noin 10 metrin etäisyydellä hevosten laidunalueesta, joka on käytössä kesäaikaan. Hevosten aiheuttamat äänet ovat luonnollisia eläinten ääniä eikä niiden päästämien äännähdysten katsota olevan pitkäaikaisia tai kovaäänisiä. Kahden hevosen äännähdysten niille luonnollisessa ympäristössä haja-asutusalueella ei voida katsoa ylittävän kohtuuttoman rasituksen kynnyksiä. Hevoset ja niiden lanta houkuttelevat luonnollisesti kärpäsiä ja paarmoja, mutta on mahdotonta sanoa, johtuvatko vireillepanijoiden kiinteistöllä olevat kärpäset ja paarmat nimenomaan kyseessä olevan hevostenpitäjän hevosista. Kärpästen ja paarmojen esiintymistiheyttä ja määriä ei ole tutkittu sen tarkemmin asian käsittelyn yhteydessä. On mahdollista, että hevosista voi tulla hajuhaittaa, mutta hajuhaitan katsotaan olevan tilapäistä ja lyhytaikaista rasitusta eikä kohtuuttoman rasituksen kynnyksen voi katsoa ylittävän.

Kun kaikkia vaatimuksen ympäristönsuojelullisia näkökulmia tarkastellaan yhdessä, ei hevostenpitotoiminnasta katsota aiheutuvan sellaista ympäristönsuojelulain mukaista ympäristön pilaantumisen vaaraa, että toimintaa olisi syytä lakkauttaa. Myöskään naapuruussuhdelain mukaisen kohtuuttoman rasituksen kynnyksen ei katsota ylittävän eikä toimintaa ole syytä lakkauttaa naapuruussuhdelain perusteella.

Ympäristönsuojelulain 180 § antaa mahdollisuuden kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle toimittamansa tarkastuksen nojalla antaa ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa koskevan yksittäisen määräyksen, joka on tarpeen pilaantumisen ehkäisemiseksi. Ottaen huomioon toiminnan luonne eli kahden hevosen pitäminen ja merkit siitä, ettei toiminta aiheuta ympäristön pilaantumista, ei yksittäisen määräyksen antamiselle ole tässä tapauksessa perusteita.

Yllä olevaan viitaten, ei tässä tapauksessa ole perusteita toiminnan välittömälle keskeyttämiselle tai yksittäisen määräyksen antamiselle, joten vaatimus toiminnan lopettamisesta hylätään.

Valituksenalaisessa päätöksessä on sovellettuina oikeusohjeina viitattu ympäristönsuojelulain 180 § ja 181 §:iin, hallituksen esitykseen eduskunnalle ympäristönsuojelulaiksi ja laeiksi eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta (HE 214/2013 vp) sekä eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:ään.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Raimo Käpysen ja Helena Käpysen on katsottava vaatineen, että valituksenalainen päätös kumotaan ja asia palautetaan elinympäristölautakunnan lupajaostolle uudelleen käsiteltäväksi.

Perustelut

Toiminnanharjoittaja ei ole toimittanut selvitystä siitä, minne lantaa on toimitettu neljän ja puolen vuoden aikana. Tilalla ei ole katettua lantavarastoa. Näillä perusteilla lantaa ei ole kerätty ja sitä on ympäristössä. Valituksenalaisesta päätöksestä ei myöskään ilmene mihin lantaa on toimitettu. Toiminnan on annettu jatkua, ympäristön on annettu pilaantua ja toiminnanharjoittajan on annettu toimia vuosia muun muassa nitraattiasetuksen vastaisesti eikä naapureita ole huomioitu. Se, ettei ympäristön pilaantumisesta ole merkkiä, ei pidä paikkaansa. Toiminta olisi pitänyt lopettaa, koska lannan käsittelyä ei ole pystytty selvittämään.

Ympäristötarkastajat ovat laiminlyöneet Hämeenkyrön kunnan ympäristömääräyksien § 23 valvonnan. Pykälän mukaan lanta on siivottava ulkotarhoista ja ratsastuskentiltä säännöllisesti asianmukaiseen lantavarastoon. Viranomaisten viivyttely asiassa on yleisen edun vastaista.

Käkisaaren alue on pääasiassa mökki- ja vakituisten asuntojen aluetta. Pellot ovat olleet viljeltynä. Naapuruussuhdelain 17 §:ään vedoten ennen toiminnan aloittamista olisi tullut kuulla naapureita ja Hämeenkyrön kunnan olisi tullut vaatia toiminnanharjoittajalta suunnitelmat toiminnasta, koska kyse on vuokralaisen pienelle 3 300 m² tontille perustamasta hevostilasta.

Ympäristöhaitat ovat vain pahentuneet. Tilalla on kesän 2025 ajan ollut kattamaton siirtolava. Valittajien kiinteistön arvo laskee.

Tontilla on hevosille kaksi rakennusta, mutta ei vaadittua lannankeräyslavaa. On epäselvää, miten hevosten lanta ja virtsa käsitellään kiinteistöllä sijaitsevassa siirtotallissa. Siirtotalli on ympäristötarkastajan mukaan varastorakennus. On epäselvää, miten hevosia voidaan pitää työkaluvarastossa.

Vesinäytteet tulisi ajoittaa lumien sulamisten aikaan. Näytteet on otettu liian myöhään keväällä, jolloin virtaus ojassa on heikkoa ja välillä kuivaa. Typpi- ja fosforipitoisuudet ovat olleet nousussa eikä asiaa ole otettu kunnassa vakavasti. Järven rehevöityminen on lisääntynyt päästöjen seurauksena.

Toiminnanharjoittajan kuulemisesta ei ole annettu valitusoikeutta. Se on käsitelty erikseen lupajaoston kokouksessa 3.9.2025 § 71.

Ympäristöön liittyvät asiat eivät tässä tapauksessa vastaa lain asettamia vaatimuksia ja toiminnanharjoittajan on annettu rikkoa lakia.

Valittajat ovat toimittaneet lisäselvitystä ja vaatineet, että Elinympäristölautakunnan lupajaoston kokouksessa 1.10.2025 käsitelty § 77 on tutkittava.

Asian käsittely ja selvittäminen hallinto-oikeudessa

Sastamalan kaupungin ympäristöterveydenhuollon jaosto on Hämeenkyrön kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena antanut lausunnon, jossa on esitetty valituksen hylkäämistä. Lausunnossa on todettu muun ohella seuraavaa:

Käkisaaren alue on haja-asutusaluetta, jossa kotieläinten kuten hevosten pito on alueelle tyypillistä. Kyseessä olevan kiinteistön lähistöllä pidetään myös muita hevosia. Kahden hevosen pitäminen ei edellytä ympäristölupaa eikä ylitä myöskään ympäristönsuojelulain mukaisen ilmoituksenvaraisen toiminnan kynnystä. Kuulemismenettelyä ei ole siten tarvinnut suorittaa.

Minttu Mäkiselle on varattu mahdollisuus vastineen antamiseen valituksen ja lisäselvityksen sekä lausunnon johdosta. Vastinetta ei ole annettu.

Valittajat ovat antaneet vastaselityksen, jossa on muun ohella toistettu valituksessa esitettyä, moitittu ympäristönsuojeluviranomaisen toimintaa sekä todettu, ettei viranomainen ole hallintolain 31 §:n perusteella selvittänyt asiaa riittävästi. Valittajat ovat katsoneet, että viranomainen olisi voinut käyttää ympäristönsuojelulain 180 §:ää toiminnan kieltämiseen. Vastaselityksessä on tuotu muun ohella esiin myös tontilta tuleva savun haju.

Merkintä

Hallinto-oikeudella on asiaa ratkaistessaan ollut käytössä Hämeenkyrön kunnan elinympäristölautakunnan lupajaoston päätös 17.1.2024 § 3, Vaasan hallinto-oikeuden päätös 5.3.2025 numero 241/2025 sekä niihin liittyvät asiakirjat.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Perustelut

Sovellettuja oikeusohjeita

Ympäristönsuojelulain 175 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan valvontaviranomainen voi kieltää sitä, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä, jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä taikka määrätä asianomaisen täyttämään muulla tavoin velvollisuutensa.

Ympäristönsuojelulain 180 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi toimittamansa tarkastuksen nojalla antaa ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa koskevan yksittäisen määräyksen, joka on tarpeen pilaantumisen ehkäisemiseksi. Määräys voi koskea toimea tai rajoitusta, toiminnan tarkkailua tai tiedottamista taikka valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Määräys ei voi koskea luvanvaraista, ilmoituksenvaraista eikä rekisteröitävää toimintaa. Määräyksen on oltava kohtuullinen ottaen huomioon toiminnan luonne ja ympäristön pilaantumisen merkittävyys.

Ympäristönsuojelulain 181 §:n 1 momentin mukaan, jos ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta aiheutuu välitöntä vaaraa ihmisten terveydelle tai siitä uhkaa aiheutua välittömiä ja huomattavia haittavaikutuksia ympäristölle, valvontaviranomaisen on keskeytettävä toiminta siltä osin kuin se on välttämätöntä terveyden tai ympäristön suojelemiseksi, jos toiminnanharjoittaja ei itse ole ryhtynyt riittäviin toimenpiteisiin.

Eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentin mukaan kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa ei saa käyttää siten, että naapurille, lähistöllä asuvalle tai kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa hallitsevalle aiheutuu kohtuutonta rasitusta ympäristölle haitallisista aineista, noesta, liasta, pölystä, hajusta, kosteudesta, melusta, tärinästä, säteilystä, valosta, lämmöstä tai muista vastaavista vaikutuksista.

Pykälän 2 momentin mukaan arvioitaessa rasituksen kohtuuttomuutta on otettava huomioon paikalliset olosuhteet, rasituksen muu tavanomaisuus, rasituksen voimakkuus ja kesto, rasituksen syntymisen alkamisajankohta sekä muut vastaavat seikat.

Asiassa saatu selvitys ja oikeudellinen arviointi

Asian tausta ja kysymyksenasettelu

Toimintakiinteistöjen naapurikiinteistöllä asuvat valittajat ovat edellä selvitetysti toimittaneet Hämeenkyrön elinympäristölautakunnan lupajaostolle kirjelmiä, jossa on vaadittu ympäristönsuojeluviranomaista ryhtymään toimenpiteisiin kiinteistöillä Käkimäki 108-416-2-151 ja Pajulahti 108-416-2-162 harjoitettavan hevostenpitotoiminnan osalta. Valittajien asiaan liittyen toimittamissa vireillepanoissa/kirjelmissä on ollut kyse hevostenpitotoiminnan häiritsevyydestä, ja kirjelmissä on vaadittu, että toiminta määrätään lopetettavaksi pääasiassa siitä syystä, että asiassa ei ole selvitetty mihin hevosten lanta on toimitettu tai onko sitä ylipäättään kerätty. Valittajat ovat todenneet muun muassa, että lannan keräämättä jättäminen aiheuttaa muun muassa vesistön rehevöitymistä. Kirjelmissä on viitattu myös muun muassa toiminnasta aiheutuviin haju-, ääni- sekä karpäshaittoihin. Valittajat ovat myös vedonneet siihen, ettei hevostenpitotoiminta sovellu siihen käytetylle kiinteistölle muun muassa kiinteistön koon sekä alueen omakotitalo- ja vapaa-ajanasuntovaltaisuuden vuoksi. Valituksessa esiin

tuodun mukaan naapureita olisi tullut kuulla ennen hevostenpitotoiminnan aloittamista ja toiminnasta olisi tullut esittää suunnitelmat.

Hämeenkyrön kunnan elinympäristölautakunnan lupajaosto on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt valittajien hevostenpitotoiminnan lopettamista koskevat vaatimukset. Lupajaosto on ympäristönsuojelulain 181 §:ään ja sen esitöihin viitaten todennut, ettei kyseinen pykälä sovellu kysymyksessä olevaan tilanteeseen. Lupajaosto on valituksenalaisella päätöksellään ratkaissut myös ympäristönsuojelulain 180 §:n mukaisen yksittäisen määräyksen tarpeen asiassa. Valituksenalaisessa päätöksessä todetun perusteella lannan keräämiseen liittyen on vireillä oma hallintoasiansa ja lannan sijoittamispaikkaa tutkitaan erikseen.

Hallinto-oikeus katsoo valittajien kirjelmillään tarkoittaneen vaatia Hämeenkyrön kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena toiminutta lupajaostoa ryhtymään ympäristönsuojelulain 175 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin kyseessä olevaan hevostenpitotoimintaan liittyen. Ympäristönsuojeluviranomainen on edellä selvitetysti ratkaissut asian ympäristönsuojelulain 180 ja 181 §:ien nojalla.

Vaikka lupajaosto ei päätöksen ja sen perustelujen mukaan ole soveltanut ympäristönsuojelulain 175 §:ää, hallinto-oikeus katsoo lupajaoston kuitenkin sinänsä arvioineen osin myös ympäristönsuojelulain 175 §:n mukaisen hallintopakkomääräyksen tarpeellisuutta kohtuuttoman rasituksen sekä vesistövaikutusten arvioinnin yhteydessä todetessaan, ettei kohtuuttoman rasituksen kynnys ylity ja katsoessaan, ettei ole todennäköistä, että hevostenpitotoiminta aiheuttaa merkittävää vaikutusta Pajulahteen.

Asiassa on valituksessa ja vireillepanoissa esitettyjen vaatimusten perusteella siten hallinto-oikeudessa ratkaistavana, onko Hämeenkyrön kunnan elinympäristölautakunnan lupajaosto voinut valituksenalaisessa päätöksessä mainituin perustein hylätä valittajien vireillepanon, joka on ensisijaisesti koskenut hevostenpitotoiminnan lopettamista.

Hallinto-oikeuden ratkaistavana eivät nyt kysymyksessä olevan asian yhteydessä ole valituksessa esiin tuodut toimintaan liittyviin rakennuslupiin tai hevostenpitotoimintaan liittyviin muihin päätöksiin tai kokouspöytäkirjoihin, kuten elinympäristölautakunnan lupajaoston päätöksiin 3.9.2025 § 71 tai 1.10.2025 § 77 liittyvät ja lannan toimituspaikkaa koskevaan hallintopakkoasiaan liittyvät seikat. Hallinto-oikeuden ratkaistavaksi eivät kuulu myöskään valituksessa esitetyt kanteluluontoiset väitteet.

Valituksen hylkääminen

Asiassa saadun selvityksen mukaan Minttu Mäkinen harjoittaa ympärivuotisesti hevostenpitotoimintaa kiinteistöillä Käkimäki 108-416-2-151 ja Pajulahti 108-416-2-162. Kiinteistöillä on pidetty valituksenalaisen päätöksen tekohetkellä kahta hevosta. Aikaisemmin hevosia on ollut neljä.

Kiinteistöt, joilla hevostenpitotoimintaa harjoitetaan sekä valittajien kiinteistö sijoittuvat Mahnalanselkä-nimisen järven Pajulahden lähietäisyydelle. Asiassa saadun selvityksen ja hallinto-oikeuden suorittaman karttatarkastelun perusteella Pajulahden lähietäisyydellä sijaitsee muutakin vakituista tai vapaa-ajan asutusta sekä peltoviljelyalueita. Alue on haja-asutusalueita. Hevosten ulkotarha sijaitsee noin 150 metrin etäisyydellä Pajulahdesta. Hevosten kesäkäytössä oleva laidunalue sijaitsee lähimmillään noin 60 metrin etäisyydellä Pajulahdesta ja valituksenalaisessa päätöksessä esitetyn mukaan noin 10 metrin etäisyydellä valittajien kiinteistön rajasta.

Asian palauduttua Hämeenkyrön kunnan elinympäristölautakunnan lupajaostolle uudelleen käsiteltäväksi hevosten pitäjälle on toimitettu selvityspyyntö lannan käsittelystä sekä vastinepyyntö lupajaostolle 9.3.2025 toimitettuihin vaatimuksiin. Vireillepanijoille on myös annettu tilaisuus tulla kuulluiksi toiminnanharjoittajan vastineesta. Kiinteistöillä Käkämäki ja Pajulahti on tehty 7.5.2025 tarkastus koskien lannan keräystä. Ulkotarhassa näkyi satunnaisia lantakasoja, mutta havaintoa lannan keräämättömyydestä ei tehty. Ennen edellä mainittua tarkastusta kiinteistöillä on vuosien 2023, 2024 ja 2025 aikana tehty useita tarkastuksia, joiden aikana ei pääasiassa ole havaittu merkkejä lannan keräämättä jättämisestä.

Asian vireilläolon aikana ojavedestä ja Pajulahdesta on otettu vesinäytteitä vuosina 2023, 2024 ja 2025. Näytteiden perusteella mikrobipitoisuudet, jotka voivat indikoida ulosteperäisestä saastumisesta ovat olleet vuosittain matalat. Fosforipitoisuudet ovat vuosittain olleet rehevien vesien tasolla. Typpipitoisuudet ovat vuosittain olleet humusvesille tyypillisellä tasolla.

Ympäristönsuojelulain 175 §:n mukaisen hallintopakkomääräyksen antaminen edellyttää muun ohella, että toiminnanharjoittaja on rikkonut ympäristönsuojelulakia tai sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä. Ympäristönsuojelulain 175 §:n nojalla annettavien velvoitteiden perustana on siten oikeudenvastaisen tilan oikaiseminen. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi lisäksi muun kuin luvan- tai ilmoituksenvaraisen taikka rekisteröitävän toiminnan osalta antaa ympäristönsuojelulain 180 §:n perusteella yksittäisen määräyksen, joka on tarpeen pilaantumisen ehkäisemiseksi. Ympäristönsuojelulain 181 §:n nojalla tapahtuva keskeyttäminen puolestaan edellyttää pykälässä ja sen esitoissa (HE 214/2013 vp) todetusti, että ympäristön pilaantumisen tai terveyden vaarasta odotettavissa oleva seuraus olisi välitön ja vakava. Ympäristölle aiheutuvien haittojen olisi oltava myös huomattavia.

Ympäristöoikeudessa vakiintunut yleinen sietämisvelvollisuus edellyttää toistensa läheisyydessä olevien kiinteistöjen omistajien toiminnasta aiheutuvien tavanomaisten ja kohtuullisten haittojen sietämistä.

Nyt kysymyksessä olevaa asiaa on selvitetty lainsäädännön edellyttämässä laajuudessa. Saadun selvityksen perusteella kiinteistöillä Käkämäki ja Pajulahti harjoitettavasta pienimuotoisesta hevostenpitotoiminnasta saattaa ajoittain ilmetä jossain määrin vireillepanoissa esitettyjä haittoja. Asiassa ei kuitenkaan ole ilmennyt seikkoja, joiden perusteella kiinteistöillä harjoitettaisiin

toimintaa, josta aiheutuu kyseiselle alueelle tavanomaisesta asumisesta poikkeavia ja alueelle soveltumattomia haju- tai muita päästöjä, joiden voitaisiin katsoa ylittävän haitankärsijöiden yleisen sietovelvollisuuden. Edellä mainituin perustein ja kun otetaan erityisesti huomioon toiminnan sijainti maatalousvaltaisella haja-asutusalueella sekä sen luonne ja laajuus, hallinto-oikeus katsoo, että hevostenpitotoiminnasta ei aiheudu sellaista viihtyisyyshaittaa tai kohtuutonta rasitusta, jonka johdosta ympäristönsuojelulain 175 §:ään tai 180 §:ään perustuva määräys olisi ollut tarpeen.

Ottaen huomioon otetuista vesinäytteistä saadut tulokset, hevosten ja niiden tuottaman lannan määrä sekä tarkastuksilla tehtyt havainnot, ei valituksessa esitetyn hevostenpidon voida asiakirjoista ilmenevissä olosuhteissa katsoa myöskään aiheuttavan sellaista ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua vesistön pilaantumista, jonka johdosta ympäristönsuojelulain 175 §:ään perustuva määräys tai ympäristönsuojelulain 180 §:ään perustuva yksittäinen määräys olisi ollut tarpeen.

Hallinto-oikeus toteaa vielä, kuten lupajaostokin, etteivät ympäristönsuojelulain 181 §:ssä säädetty edellytykset toiminnan välittömälle keskeyttämiselle ole saadun selvityksen perusteella täyttyneet. Kyse ei ole ollut pykälän ja sen esitöiden tarkoittamasta tilanteesta, joka aiheuttaa välitöntä vaaraa ihmisten terveydelle tai tilanteesta, josta uhkaa aiheutua välittömiä ja huomattavia haittavaikutuksia ympäristölle.

Näissä olosuhteissa kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella ei ole ollut edellytyksiä eikä syytä ryhtyä enempiin toimenpiteisiin. Edellä mainituin perustein valittajien vireillepano on kunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa voitu hylätä, eikä valituksenalaista päätöstä ole syytä kumota.

Velvollisuus ilmoittaa päätöksen tiedoksi saamisesta

Raimo Käpysen on viipymättä tämän päätöksen tiedoksi saatuaan ilmoitettava päätöksen tiedoksisaannista yhteisen kirjelmän allekirjoittaneelle *Helena Käpyselle*.

Ilmoitusvelvollinen on velvollinen korvaamaan ilmoittamatta jättämisestä aiheutuneen vahingon sikäli kuin se laiminlyönnin laatuun tai muihin olosuhteisiin nähden harkitaan kohtuulliseksi (laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 94 §, hallintolaki 56 § 2 mom ja 68 §).

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimmalle hallinto-oikeudelle 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Valitusosoitus on liitteenä Hall (04.26).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Riitta Riihimäki ja Maria Vapaavuori sekä tekniikan alan hallinto-oikeustuomari Jenni Korpeinen.

Esittelijä Maiju Sulin

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksu	Raimo Käpynen ja Helena Käpynen osoite: Raimo Käpynen tavallinen sähköinen tiedoksianto Oikeudenkäyntimaksu 310 euroa <i>(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)</i>
Jäljennös maksutta	Minttu Mäkinen tavallinen sähköinen tiedoksianto Hämeenkyrön kunnan ympäristönsuojeluviranomainen Hämeenkyrön kunnan terveydensuojeluviranomainen Lupa- ja valvontavirasto/lupaviranomainen Lupa- ja valvontavirasto/valvontaviranomainen Lupa- ja valvontavirasto/yleisen edun valvontayksikkö Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>